

„Jo — det var derom, jeg skrev min Bog.“

„Er der da nu Tale om, at Planen skal udføres?“

„Det tror jeg ikke. Det københavnske Frihavns-projekt er jo nu en fastslaaet Ting. Det var med det, at det andet konkurrerede.“

„Men saa er det da underligt, at de bliver ved med at snakke om det.“

„Aa, det er den jyske Lokalpatriotisme, der skal ha'e Luft engang imellem. Og for Hr. Steiner er det jo meget fordelagtigt, at Diskussionen holdes gaaende. Han gør da ogsaa, hvad han kan, for at holde Liv i den. Det lader til, at han har været Genstand for formelige Ovationer ved Mødet. Ved den store Middag forleden — Champagnen har rimeligvis flydt lidt rigelig — blev han i en Skaaltale kaldt for Danmarks Lesseps. — — Har du noget mere Grød?“

„Nej — det er kedeligt — vilde du have haft fler? Men der er rigeligt af Eftermaden.“

„Ja, — Tak — saa er det godt.“

„Du skal forresten ikke spise dig for mæt. Husk paa, vi skal til Apotekerens iaften.“

Per skar en fortrædelig Grimace.

„Det er sandt! Det havde jeg glemt! — Hør, skulde vi ikke snart begynde at sige Nej til de Indbydelser? Vi har dog ingen Fornøjelse af den Slags Selskabelighed.“

„Nej synderlig morsomt bliver der vist ikke. Og jeg blev saamænd ogsaa helst hjemme. Men det kan dog ikke gaa an, at vi fornærmer Folk. Heller ikke for Fa'ers Skyld. Han vilde ikke synes om det. Folk finder vist, at vi allerede afsondrer os mere, end vi har Lov til.“

Herpaa fik hun ikke noget Svar, Per spiste videre i Tavshed. Bagefter fulgtes de ind til Kaf-